

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Miltiade, & eius lugubrationibus. Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

diaant se habere martyres, non tamen propterea cū illis cōsentiemus, neq; illis veritatem penes se tenere fatebimur. Qui primi ex Marcionis hēresi Marcionistæ vocati sunt, permultis se Christi martyribus abundare prædicant: sed tamen Christum ipsum (vti veritas postulat) minimè cōfitentur: Non multò post, ista addit, simulatq; viri verè ecclesiastici & catholici persecutionis temporibus, ad testimoniū fidei, quæ est ex veritate, vnà cū quibusdā Cataphrygū hēresi cęcatis, (quos illi hēretici pro martyribus habebāt) essent forte vocati, ab illis planè disenserunt plurimum, & ne cum vesano ac dementi Mōtani & mulierum sibi in societatem ascitarum spiritu, vlla ex parte consentire viderentur, cum illis communicare ad extremum vsq; spiritum prorsus recusarunt. Atque hoc verum esse & nostris temporibus Apameæ, quæ iuxta Mæandrum sita est, gestum, Gaius, & Alexander Eumeniæ prognati, qui tunc martyrium subibant, satis perspicuè declararunt.

De Miltiade, & eius lugubrationibus.

CAP. XVI.

IN eodem libro idē auctor Miltiadis scriptoris, vtpote qui contra hēreticorū errorē, quos antè demonstraui mus, librū exarauisset, mentionem facit: vbi etiā quibusdam eorum ipsorum hēreticorum vocibus citatis adnectit, quæ sequuntur: *Ista cum in quodā opere Miltiadis (in quo ostendit, minime credere oportere, quenq; prophetam furore percitū prophetare solere) fortè reperirem, breuiter velut in compendium contuli. Longius item aliquanto progressus, in eodem prophetas noui testamenti recitat: quibus Ammiam quendam, & Quadratū annumerat. vbi sic loquitur. Hic pseudopbeta Mōtanus (quem impudētia & audacia sequūtur, vt comites) cū esset furore correptus, ex inscitia quadam voluntariæ ordinis, in insaniam animi nō volūtariā, secuti ante dixim⁹ præceps tandē delabebatur. At verò neq; quenq; veteris testamēti prophetā, neq; quenquā noui ostendere poterunt, qui insano spiritu ad hunc modū fuerint aliquando exagitati. Neque de Agabo, neque de Iuda, neque de Sila,*

EVSEBII HISTORIAE

de Sila neque de Philippi filiabus, neque de Ammia ex Philadelphia, neque de Quadrato, neque de aliis quibusvis præterea, quod vāsano ipsorum more vlla ex parte, aliquando prophetauerint, omninō gloriari poterunt. Rursus ista memorat paulo pōst. Quod si post Quadratum, & Ammiā ex Philadelphia, mulieres illæ Montani (sicut prædicant) in prophetiæ munus proximè succedebant, proferant etiam eos, qui post Montani & mulierū illarum mortem. (Nam donum prophetiæ in Catholica ecclesia ad postremum Christi aduentum debere versari, affirmat apostolus) in idem munus successerint, verum decem & quatuor annis, qui iam à morte Maximillæ hætenus intercesserunt, ne vnum quidem prophetam inter ipsos commonstrare poterūt. Hæc ille. Miltiades verò, qui ab eodem auctore, quem modo citavi commemoratus est, etiam alia præclara suæ diligentiæ ac studii in sacris literis collocati indicia cum in opere illo, quod contra Gentiles, tum in eo quod contra Iudæos scripsit, nobis post se reliquit: quibus vtrisque separatim in duos libros partitis, vtrumque hominū genus, & eorum instituta coarguit. Apologiam præterea pro Christiana, quam ipse profitebatur, religione, ad mundi principes illius temporis conscripsit.

In quibus Apolonius Cataphrygas confutauerit, & quorum mentionem facit. CAP. XVII.

PORRÒ Apolonius scriptor ecclesiasticus, cum ea, quæ Cataphrygum hæresis nominata est, adhuc in Phrygia vigere videretur, librum separatim ad auctores & patronos eiusdem confutandos composuit. Atque non modo confictas prophetias, quæ illorum esse feruntur, ad verbum ferè, vt scriptæ erant, coarguit, sed vitam etiam eorum, qui illius erroris auctores ac duces extiterunt, qualis nam fuerit, sub omnium aspectu ponit. Sed eum ipsum his verbis de Montano loquētem audiamus. Atqui quis sit hic recens & nouitius doctor, facta illius & doctrina satis declarant. Iste est, qui nuptiarum diuortia perdocet, qui nouas ieiunii leges sancit, qui Pepuzā, & Ty-